

บทที่ 8 การปฏิบัติภายหลังยื่นคำฟ้องคดีแพ่ง

ความเบื้องต้น

เมื่อโจทก์นำคำฟ้องยื่นต่อพนักงานรับฟ้อง ขั้นตอนแรกนี้พนักงานรับฟ้องจะตรวจคำฟ้องในเบื้องต้นก่อนว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ ถ้าเห็นว่าบกพร่องประการใดก็อาจเตือนให้โจทก์แก้ไขให้ถูกต้อง ถ้าเห็นว่าถูกต้องแล้วก็จะเรียกค่าธรรมเนียมศาลตามกฎหมายซึ่งแต่เดิมใช้วิธีออกใบสั่งซื้อแสตมป์ฤชากรเพื่อปิดในคำฟ้องแล้วเสนอต่อศาล แต่ปัจจุบันค่าธรรมเนียมศาลนั้นกฎหมายให้ชำระหรือนำมาวางเป็นเงินสดหรือเช็คซึ่งธนาคารรับรอง โดยเจ้าพนักงานศาลออกใบรับให้ (มาตรา 149 วรรคสอง) ศาลจะเป็นผู้ตรวจคำฟ้องตามหลักเกณฑ์ ป.วิ.แพ่ง มาตรา 18 เมื่อศาลเห็นเป็นประการใดก็จะมีคำสั่งเป็นหนังสือ เช่น เห็นว่าคำฟ้องเขียนฟุ่มเฟือยเกินไป หรือใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ ก้าวร้าวเสียดสี หรือหยาบคายที่ไม่สมควร ศาลก็อาจมีคำสั่งให้แก้ไขแล้วนำมายื่นใหม่ภายในเวลาที่ศาลกำหนดหรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของศาลหรือเงื่อนไขใดๆ แล้วแต่ศาลจะสั่ง ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ศาลมีอำนาจสั่งไม่รับคำฟ้องคดีนั้นๆ ได้ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำฟ้องถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายก็จะสั่งรับฟ้องไว้พิจารณาต่อไป ในทางปฏิบัติคำสั่งของศาลจะสั่งไว้มุมซ้ายตอนบนของคำฟ้องหน้าแรก โดยประทับตราวางข้อความ ดังนี้

“รับคำฟ้อง หมายส่งสำเนาให้จำเลยโดย
ให้โจทก์นำส่งภายใน 7 วัน ถ้าส่งไม่ได้
ให้โจทก์แถลง เพื่อดำเนินการต่อไปภายใน
กำหนด 15 วัน นับแต่ส่งไม่ได้ หากไม่แถลง
ให้ถือว่าโจทก์ทิ้งฟ้อง”

.....ผู้พิพากษา

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

หน้าที่ของโจทก์ภายหลังจากศาลสั่งรับฟ้อง

เมื่อศาลสั่งรับฟ้องแล้ว ศาลต้องออกหมายเรียกจำเลยให้มาแก้คดีพร้อมส่งสำเนาคำฟ้องให้จำเลยด้วย ในบางคดีมีจำเลยหลายคน ต้องส่งสำเนาให้จำเลยทุกคน สำเนานี้โจทก์ต้องทำส่งศาลพร้อมฟ้องให้ครบจำนวนจำเลย โจทก์มีหน้าที่ต้องไปติดต่อพนักงานเดินหมายเพื่อไปส่งหมายนั้นให้จำเลยภายใน 7 วัน นับแต่วันยื่นฟ้องไว้ หลักเกณฑ์นี้ ป.วิ.แพ่ง กำหนดไว้ให้โจทก์ปฏิบัติในมาตรา 173 หากมีเหตุขัดข้องประการใดต้องแจ้งให้ศาลทราบ หากโจทก์เพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามที่กล่าวนี้ ศาลจะถือว่าโจทก์ทิ้งฟ้อง ศาลมีอำนาจที่จะจำหน่ายคดีเสียจากสารบบความตาม ป.วิ.แพ่ง มาตรา 174 และ 132 (1)

ในทางปฏิบัติ กฎหมายเก่ากำหนดให้โจทก์มีหน้าที่นำส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้อง (มาตรา 70 เดิม) แต่ในความเป็นจริงตัวโจทก์มักจะไม่ไปนำส่งหมายด้วยตนเอง แต่ทนายโจทก์จะเป็นผู้ดำเนินการแทนทั้งสิ้น ทั้งนี้โดยการติดต่อนัดหมายเจ้าพนักงานเดินหมายศาลกำหนดวันไปนำหมายฯ การไปส่งหมายศาลนี้ พนักงานเดินหมายฯ ไม่ได้ทำให้เปล่าๆ แต่โจทก์จะต้องเสียค่าป่วยการเดินหมายและค่าพาหนะตามระเบียบเป็นการล่วงหน้าด้วย แต่ปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.แพ่ง มาตรา 70 วรรคสอง โดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.แพ่ง (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2527 มาตรา 5 ในสาระสำคัญว่าให้โจทก์เสียค่าธรรมเนียมในการส่งหมายฯ ส่วนการนำส่งนั้นโจทก์จะนำส่งหรือไม่ก็ได้ เว้นแต่ศาลสั่งให้โจทก์นำส่ง...แต่ในทางปฏิบัติได้มีบันทึกจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง (ศาสตราจารย์จรัส เขมะจารุ) ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2527 แจ้งให้ผู้พิพากษาทุกคนถือปฏิบัติในเรื่องการสั่งรับฟ้องว่า “เนื่องจากได้มีการแก้ไขมาตรา 70 ให้โจทก์เสียค่าธรรมเนียมในการส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องโดยไม่ต้องนำส่ง เว้นแต่ศาลจะสั่ง โดยเห็นว่าถ้าไม่กำหนดให้โจทก์นำส่งหมายเรียกสำเนาฟ้อง เมื่อเจ้าพนักงานผู้ส่งหมายรายงานว่าส่งหมายไม่ได้ ศาลจะต้องมีหมายแจ้งให้โจทก์ทราบเพื่อมาแถลงอีก ซึ่งจะทำให้คดีต้องล่าช้าออกไป จึงเห็นสมควรกำหนดเป็นทางปฏิบัติของศาลแพ่งว่าให้เป็นหน้าที่ของโจทก์ที่จะต้องนำส่งทุกคดีเพื่อโจทก์จะได้ทราบว่าส่งหมายเรียกได้หรือไม่

ในการนี้เห็นสมควร ขอให้ท่านผู้พิพากษาเดิมข้อความในตราข่างรับฟ้อง จากเดิมที่ว่า “รับคำฟ้อง หมายส่งสำเนาให้จำเลย ฯลฯ” เป็นว่า “รับคำฟ้องหมายส่งสำเนาให้จำเลย โดยให้โจทก์นำส่งภายใน 7 วัน ฯลฯ” ส่วนข้อความตอนต่อไปที่ว่า “ถ้าส่งไม่ได้ให้แถลงใน 15 วัน...”

นั้นเห็นสมควรคงไว้ตามเดิมอีกสักกระยะหนึ่งก่อน (เพราะถ้าจะแก่ระยะเวลาให้สั้นลงอาจมีปัญหากับโจทก์มากในระยะแรกๆ นี้)”

โดยสรุปเบื้องต้นนี้ โจทก์มีหน้าที่นำเสนอหมายเรียกและสำเนาฟ้อง และจะต้องจ่ายค่าป่วยการเดินหมายและค่าพาหนะแก่พนักงานส่งหมายตามระเบียบด้วย

การทิ้งฟ้อง

เมื่อศาลมีคำสั่งให้โจทก์นำเสนอหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้แก่จำเลย ดังนี้ โจทก์ต้องถือปฏิบัติตาม ในการนำเสนอหมายเรียกและสำเนาฟ้องนั้น ตัวโจทก์จะไปนำหมายด้วยตนเองหรือจะมอบหมายให้ผู้แทนไปดำเนินการแทนก็ย่อมทำได้ หากโจทก์เพิกเฉยจนล่วงเลยระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติแล้ว กฎหมายถือว่าโจทก์ทิ้งฟ้องอันจะเป็นเหตุให้ศาลจำหน่ายคดีออกจากสารบบความโดยไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยชี้ขาดในประเด็นเรื่องที่ฟ้องนั้น

ด้วยเหตุนี้นักศึกษาที่สนใจจะประกอบวิชาชีพทนายความในอนาคต พึงใส่ใจในเรื่องนี้ให้ดี และถือเป็นเรื่องสำคัญต่อชื่อเสียงเกียรติคุณ (Good-will) และทางทำมาหาได้ในอนาคตในวิชาชีพทนายความ การถูกศาลจำหน่ายคดีเพราะหลงลืมไม่ไปนำเสนอหมายเปรียบเสมือนนักมวยแค่เริ่มไหว้ครูไม่ทันชกก็แพ้เสียแล้ว ทำให้ลูกความไม่เชื่อถือในความเป็นผู้เอาใจใส่ต่อหน้าที่ๆ ได้รับมอบหมาย จริงอยู่แม้ว่าคดีที่ถูกศาลจำหน่ายออกจากสารบบความโดยการทิ้งฟ้องอาจยังคงฟ้องใหม่ได้ภายในอายุความก็ตาม (มาตรา 176) แต่ก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเริ่มคดีใหม่ ถือได้ว่าไม่รักษาผลประโยชน์ของลูกความแล้ว และถ้าหากเป็นคดีที่ใกล้จะหมดอายุความในขณะที่ยื่นฟ้องครั้งแรกแล้วถูกจำหน่ายคดี อายุความครั้งแรกไม่สะดุดหยุดลงเป็นผลให้คดีขาดอายุความแล้วฟ้องใหม่ไม่ได้ ย่อมเป็นความเสียหายอย่างยิ่ง ซึ่งผู้ปฏิบัติหน้าที่พึงสำนึกและอย่าให้บกพร่องในเรื่องเช่นนี้ได้ เพื่อเป็นการเตือนสติให้ระลึกว่าในกรณีต่อไปนี้กฎหมายให้ถือว่าโจทก์ได้ทิ้งฟ้อง (มาตรา 174) คือ

(1) ภายหลังจากที่โจทก์ได้เสนอคำฟ้องแล้ว โจทก์เพิกเฉยไม่ร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ส่งหมายเรียกให้แก่คดีแก่จำเลย และไม่แจ้งให้ศาลทราบเหตุแห่งการเพิกเฉยเช่นว่านั้น ภายในกำหนด 7 วัน นับแต่วันยื่นคำฟ้อง หรือ

(2) โจทก์เพิกเฉยไม่ดำเนินคดีภายในเวลาตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนดไว้เพื่อการนั้น โดยได้ส่งคำสั่งให้แก่โจทก์โดยชอบแล้ว ตัวอย่าง เช่น ศาลสั่งรับคำฟ้องของโจทก์โดยให้นำส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องแก่จำเลย หากส่งไม่ได้ให้โจทก์แถลงเพื่อดำเนินการต่อไปภายใน 15

วันนับแต่วันส่งไม่ได้ มิฉะนั้น ถือว่าทิ้งฟ้อง โจทก์ไปนำส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องแต่ส่งไม่ได้
แล้วก็เฉยเสียไม่ดำเนินการอย่างไรเลย จนล่วงเลยเวลาที่ศาลกำหนด ดังนี้ เป็นต้น

หลักเกณฑ์การส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้อง

การนำส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้อง ถ้าศาลกำหนดให้เป็นหน้าที่ของโจทก์ นักศึกษาควร
จะารู้หลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

- (1) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก
- (2) ให้ส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของคู่ความ (ข้อ 1, 2 หลักมาตรา 74)
- (3) ถ้าไม่พบตัวคู่ความ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของคู่ความ ถ้าได้ส่งแก่บุคคล
ใดๆ ที่มีอายุเกิน 20 ปี ซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือที่สำนักทำการงานที่ปรากฏว่าเป็นของ
คู่ความนั้น ถือว่าเป็นการส่งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว (หลักมาตรา 76)
- (4) การส่งนอกภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของคู่ความนั้น จะถือว่าเป็นการส่งถูกต้อง
ตามกฎหมายเมื่อคู่ความฝ่ายนั้นยอมรับหรือการส่งได้กระทำในศาล (หลักมาตรา 77)
- (5) กรณีจำเลยปฏิเสธไม่ยอมรับหมายฯ โดยปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย
เจ้าพนักงานเดินหมายชอบที่จะขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่มีอำนาจ หรือตำรวจ
ไปด้วยเพื่อเป็นพยาน และถ้าคู่ความหรือจำเลยยังคงปฏิเสธไม่ยอมรับอยู่อีกก็ให้วางหมายเรียก
และสำเนาฟ้องไว้ ณ ที่นั้น เมื่อได้ทำดังนี้แล้ว กฎหมายถือว่าการส่งหมายนั้นถูกต้อง (หลัก
มาตรา 78)
- (6) ถ้าการส่งหมายฯ ไม่สามารถทำได้ดังที่ได้กล่าวมา ศาลอาจสั่งให้ส่งโดยวิธีอื่นแทนได้
คือ ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือปิดหมายฯ ไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการ
งานของคู่ความ หรือมอบหมายฯ ไว้แก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองในท้องถิ่นหรือตำรวจ แล้วปิด
ประกาศแสดงการที่ได้มอบหมายฯ ดังกล่าวนี้ หรือลงโฆษณาหรือทำวิธีอื่นใดตามที่ศาลเห็นสม
ควร (หลักมาตรา 79)

อนึ่ง เนื่องจากมี พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.แพ่ง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2535 เพิ่มเติมการส่ง
หมายเรียกและสำเนาคำฟ้องแก่จำเลยซึ่งมีภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานนอกราชอาณาจักร ดัง
นั้น นักศึกษาต้องดูมาตรา 83 ทวิ - 83 อัญญ ประกอบการศึกษาด้วย

การส่งหมายไม่ได้

งานปฏิบัติโดยปกตินั้นเมื่อนายโจทก์ไปนำส่งหมายฯ การส่งได้หรือไม่ได้ย่อมเป็นข้อเท็จจริงที่รู้ได้ทันที เว้นแต่กรณีไม่ไปนำส่งหมายฯ แต่ปล่อยให้พนักงานเดินหมายไปส่งหมายโดยลำพัง ในกรณีเช่นนี้ นายโจทก์ควรได้ติดต่อขอทราบผลการส่งหมายฯ นั้นว่าส่งได้หรือไม่ได้ ซึ่งจะทราบได้จากรายงานการเดินหมายที่พนักงานเดินหมายได้รายงานต่อศาล ในกรณีที่ส่งหมายฯ ได้ย่อมไม่มีปัญหา คดีก็จะดำเนินไปตามขั้นตอนของกระบวนการพิจารณา ที่จะเป็นปัญหา ก็คือการส่งไม่ได้ การส่งหมายฯ ให้แก่จำเลยไม่ได้ในทางปฏิบัติเท่าที่ปรากฏในศาลพอจะแยกสาเหตุเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

- ก) ส่งไม่ได้เนื่องจากไม่พบตัวจำเลยและคนในบ้านของจำเลยไม่ยอมรับหมายฯ แทน
- ข) ส่งไม่ได้เนื่องจากจำเลยไม่มีภูมิลำเนาตามที่ระบุในฟ้อง หรือย้ายไปจากภูมิลำเนานั้นแล้ว

ในกรณีส่งหมายฯ ไม่ได้ตามสาเหตุข้อ (ก) ในกรณีนี้ นายโจทก์ต้องรีบทำคำแถลงยื่นต่อศาล ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ส่งหมายฯ ให้แก่จำเลยอีกครั้งหนึ่ง และในคำแถลงนั้นควรจะได้ขอให้ศาลสั่งปิดหมายฯ ไว้ ณ ที่อยู่ของจำเลยรวมไปด้วย ในกรณีไม่พบตัวจำเลยหรือไม่มีการยอมรับหมายฯ ไว้แทน เมื่อศาลอนุญาตตามคำแถลงแล้ว นายโจทก์จะต้องติดต่อกับนายทนาย และเสียค่าธรรมเนียมในการเดินหมายฯ อีก แต่ครั้งหลังนี้จะต้องเสียเพิ่มมากกว่าครั้งแรกเล็กน้อยเนื่องจากการปิดหมายฯ นี้จะต้องมีพยานซึ่งเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ๆ อยู่ใกล้เคียงบ้านเรือนจำเลยไปเป็นพยานในการปิดหมายฯ โจทก์จึงต้องจ่ายค่าป่วงการให้พยานด้วย

ในการปิดหมายฯ นี้ นายโจทก์จะต้องติดตามตรวจสอบว่าครบกำหนดที่จำเลยจะต้องยื่นคำให้การต่อสู้คดีตามมาตรา 177 แล้วหรือยัง ซึ่งในกรณีปกติที่ไม่มีการปิดหมายฯ จำเลยจะต้องยื่นคำให้การภายใน 15 วัน นับแต่วันรับหมายฯ แต่ในกรณีส่งหมายโดยวิธีปิดหมายฯ กฎหมายให้มีผลใช้ได้เมื่อกำหนดเวลา 15 วัน นับแต่วันปิดหมายฯ ได้ล่วงพ้นไปแล้วตามมาตรา 79 (หรือพ้นกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 83 เบญจ, 83 ฉ., 83 อัญญ แล้วแต่กรณี ซึ่งเนื้อหาหลักสูตรนี้จะอธิบายเฉพาะเบื้องต้นสำหรับชั้นปริญญาตรีเท่านั้น จะไม่ก้าวไปในรายละเอียดกรณีจำเลยมีภูมิลำเนาออกนอกราชอาณาจักร) ดังนั้น การปิดหมายฯ ทำให้จำเลยได้ประโยชน์จากหมายฯ จะมีผลเมื่อ 15 วันนับแต่วันปิดหมายฯ ล่วงพ้นไปแล้ว ประกอบกับจำเลยมีเวลาจะยื่นคำให้การอีก 15 วัน ทำให้จำเลยมีเวลาหาเงินทองมาชดใช้โจทก์ หรือเตรียมแนวทางต่อสู้คดีได้ถึง 30 วัน

(15 วัน + 15 วัน = 30 วัน) รายละเอียดในการยื่นคำให้การ ให้บททวนจากบทที่ 6 ตอนที่ 2 ซึ่งได้อธิบายแล้ว

ในขั้นนี้ทนายโจทก์ควรได้สอดคล้องติดตามว่าพ้นกำหนด 15 วัน และจำเลยได้ยื่นคำให้การต่อสู้คดีตามกฎหมายภายใน 15 วันหรือไม่ ถ้าจำเลยเฉยเสีย จนล่วงพ้น 30 วันบริบูรณ์แล้วจึงจะถือว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ (มาตรา 197) ซึ่งเดิมตามกฎหมายเก่า โจทก์จะต้องร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ เพื่อจะได้นัดสืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียวตามขั้นตอนของกฎหมายซึ่งจะทำให้โจทก์ได้ประโยชน์ที่ไม่ควรปล่อยให้หลุดมือไป ทั้งนี้โจทก์จะต้องมีคำขอต่อศาลภายในกำหนด 15 วัน นับแต่ระยะเวลาที่กำหนดให้จำเลยยื่นคำให้การได้สิ้นสุดลง ถ้าหากโจทก์ไม่ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเช่นว่านี้จนล่วงเลยเวลาที่กฎหมายกำหนด กฎหมายบังคับให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีนั้นออกเสียจากสารบบความ (มาตรา 198) แต่ปัจจุบันขณะเรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ มีการแก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.แพ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับการขาดนัดยื่นคำให้การในสาระสำคัญว่า เมื่อจำเลยไม่ยื่นคำให้การภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาลถือว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การโดยผลของกฎหมาย โจทก์ไม่จำเป็นต้องร้องขอให้ศาลสั่งว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ แต่ให้โจทก์ร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดให้โจทก์เป็นฝ่ายชนะคดีโดยขาดนัด โดยไม่ต้องสืบพยาน (มาตรา 198, 198 ทวิ) แต่ทั้งนี้ต้องร้องขอภายในกำหนดเวลา 15 วัน นับแต่ระยะเวลาที่กำหนดให้จำเลยยื่นคำให้การได้สิ้นสุดลง หากโจทก์เพิกเฉย กฎหมายให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีโจทก์ออกจากสารบบความ^{1/} ซึ่งทนายโจทก์ไม่ควรพลาดโอกาสเช่นว่านี้

ทวนกลับมาพิจารณาในเรื่องการขอให้ศาลมีคำสั่งปิดหมายฯ มีข้อพึงสังเกต การจะขอศาลปิดหมายฯ ได้นั้นต้องอยู่ในกรอบ 2 ประการ ต่อไปนี้ด้วย กล่าวคือ

(1) โจทก์ต้องแน่ใจว่าจำเลยมีภูมิลำเนาตามที่ปรากฏในฟ้องจริงๆ เพราะถ้าหากปรากฏว่าจำเลยมีหลักฐานแสดงได้ว่าไม่มีภูมิลำเนา ณ ถิ่นที่ปิดหมายฯ การปิดหมายฯ ก็ไร้ผล มีค่าเท่ากับไม่มีการส่งหมายฯ

(2) การขอปิดหมายฯ จะขอปิดได้ ณ บ้านเรือนของจำเลยที่ระบุถึงถิ่นที่อยู่ปรากฏในฟ้องเท่านั้น ถ้าหากระบุถิ่นที่อยู่ของจำเลยเป็นสถานที่ทำงานที่เป็นสถานที่ราชการแล้ว ศาลอาจไม่ให้ปิดหมายฯ ไว้ ณ ที่ทำการของรัฐบาลได้

^{1/} พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.แพ่ง (ฉบับที่ 19) พ.ศ.2543

ในกรณีส่งหมายไม่ได้ตามสาเหตุข้อ (ข) เช่น จำเลยย้ายที่อยู่หรือย้ายภูมิลำเนาไปจากที่อยู่ตามฟ้อง กรณีเช่นนี้ทนายโจทก์ต้องรีบทำคำแถลงยื่นต่อศาลพร้อมส่งหลักฐานแสดงภูมิลำเนาหรือที่อยู่ใหม่ของจำเลย ซึ่งได้แก่สำเนาทะเบียนบ้านซึ่งเจ้าหน้าที่ทะเบียนสำมะโนครัวรับรองถูกต้อง ขอให้ศาลสั่งให้ส่งหมายฯ ไป ณ ที่อยู่ใหม่ของจำเลยและควรขอให้ศาลสั่งปิดหมายฯ หากไม่พบจำเลยหรือไม่มีผู้ใดรับหมายฯ แทนด้วย

อนึ่ง หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยย้ายภูมิลำเนาไปโดยโจทก์ไม่ทราบว่าเป็นอยู่ ณ ที่แห่งใด ก็ควรแถลงขอใช้วิธีประกาศโฆษณาคำฟ้องให้จำเลยทราบทางหน้าหนังสือพิมพ์พร้อมกับให้จำเลยยื่นคำให้การแก้คดีและกำหนดวันนัดพิจารณาคดีด้วย

ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นกรณีข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยย้ายที่อยู่หรือภูมิลำเนาจริงๆ แต่บางกรณีตัวจำเลยยังคงอยู่ในบ้านเรือนตามฟ้องจริง แต่มีพฤติการณ์ประวิงคดีโดยหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับหมายฯ เช่น ให้ญาติพี่น้องอ้างว่าจำเลยย้ายไปแล้ว ไม่รู้ว่าไปอยู่ที่ไหน หากโจทก์ตรวจสอบทะเบียนบ้านแล้วไม่ปรากฏว่าจำเลยย้ายที่อยู่ ดังนี้ โจทก์ต้องแถลงขอส่งหมายฯ อีกครั้งหนึ่ง หากไม่พบจำเลยหรือไม่มีผู้ใดยอมรับหมายฯ แทน ต้องขอให้ศาลสั่งปิดหมายฯ ไว้ ณ ที่อยู่ของจำเลยต่อไป

การเรียบเรียงคำแถลง

คำแถลงจะต้องเรียบเรียงอย่างไรนั้น กฎหมายไม่ได้บัญญัติวิธีปฏิบัติและรายละเอียดไว้แต่ประการใด ในทางปฏิบัติทนายแต่ละคนก็มีแบบฉบับหรือวิธีเรียบเรียงตลอดจนถ้อยคำสำนวนของตน แต่อย่างไรก็ตามแม้กฎหมายไม่ได้กำหนดแบบไว้ แต่ก็พอจะวางหลักกว้างๆ ในการเรียบเรียงว่าคำแถลงจะประกอบด้วยเนื้อหาสาระ 3 ประการ คือ

- 1) ต้องบรรยายให้ศาลทราบขณะยื่นคำแถลงคดีนั้นอยู่ในขั้นตอนใดของศาล เช่น อยู่ระหว่างส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลย...ฯลฯ ดังนี้ เป็นต้น
- 2) บรรยายเหตุขัดข้องที่ต้องยื่นคำแถลงต่อศาลพร้อมด้วยเหตุผล เช่น ส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยไม่ได้ เพราะจำเลยมีพฤติการณ์หลบเลี่ยงไม่ยอมรับหมายฯ เพื่อประวิงคดีเนื่องจากทราบว่าคุณโจทก์ฟ้องคดี หรือจำเลยย้ายภูมิลำเนาไปจากที่อยู่เดิมไม่ทราบว่าเป็นอยู่ ณ ที่แห่งใดในราชอาณาจักร...ฯลฯ ดังนี้ เป็นต้น
- 3) บอกความประสงค์ที่ยื่นคำแถลงนั้นต้องการให้ศาลดำเนินการอะไรให้ อย่างไร เช่น กรณีไม่สามารถส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ต้องการให้ศาล

มีคำสั่งให้ส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยอีกครั้งหนึ่ง หากไม่พบจำเลยและไม่มีผู้ได้รับหมายฯ แทน ขอศาลมีคำสั่งให้ปิดหมายฯ ไว้ ณ บ้านเรือนจำเลย หรือกรณีไม่ทราบว่าจำเลยย้ายไปอยู่ที่ใด ประสงค์จะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ประกาศคำฟ้องในหน้าหนังสือพิมพ์...ฯลฯ ดังนี้ เป็นต้น

ในทางปฏิบัติคำแถลงขอให้ส่งหมาย ปิดหมาย หรือประกาศโฆษณาคำฟ้องในหน้าหนังสือพิมพ์...ฯลฯ ใช้แบบพิมพ์ของศาล คือ แบบคำร้อง (แบบหมายเลข 7) โดยขีดฆ่าคำว่า “คำร้อง” ออกแล้วเปลี่ยนเป็น “คำแถลง” ดังตัวอย่างหน้าถัดไป

อนึ่ง หลักเกณฑ์ข้างต้น นำไปประยุกต์ใช้กับการเรียบเรียงคำร้อง / คำขอ ได้ดугกัน

กรรมสิทธิ์แล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ

ผู้แถลง

คำแถลงฉบับนี้ข้าพเจ้า (ระบุชื่อ)

ทนายโจทก์เป็นผู้เรียงและพิมพ์

ลงชื่อ

ผู้เรียงและพิมพ์

ขรรคมคาด้วย โจทก์ได้แนบเช็คไปรษณีย์จำนวน 200 บาทเป็นค่าพาหนะป่วยการเดินหมายแล้ว ขอศาลได้

โปรดกรุณาอนุญาต

การมีควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ (ลายมือชื่อ) ผู้แถลง

คำแถลงฉบับนี้ ข้าพเจ้า (ระบุชื่อ) ทนายโจทก์เป็นผู้เรียงและพิมพ์

ลงชื่อ (ลายมือชื่อ) ผู้เรียงและพิมพ์

การแก้ไขเพิ่มเติมฟ้อง

เมื่อโจทก์ได้ยื่นฟ้องไปแล้วก่อนที่การพิจารณาจะเริ่มขึ้น อาจจะมีกรณีที่โจทก์ตรวจพบความบกพร่องหลงลืมในการเรียบเรียงฟ้อง โจทก์อาจแก้ไขหรือเพิ่มเติมคำฟ้องนั้นได้ ดังที่ ป.วิ. แห่ง มาตรา 179 บัญญัติไว้ดังนี้

“โจทก์หรือจำเลยจะแก้ไขข้อหา ข้อต่อสู้ ข้ออ้างหรือข้อเถียงอันกล่าวไว้ในคำฟ้อง หรือคำให้การที่เสนอต่อศาลแต่แรกก็ได้

การแก้ไขนั้น โดยเฉพาะอาจเป็นการแก้ไขในข้อต่อไปนี้

(1) เพิ่มหรือลดจำนวนทุนทรัพย์ หรือราคาทรัพย์สินที่พิพาทในฟ้องเดิม หรือ

(2) ตระข้อหาในฟ้องเดิมเสียบางข้อ หรือเพิ่มเติมฟ้องเดิมให้บริบูรณ์โดยวิธีเสนอคำฟ้องเพิ่มเติม หรือเสนอคำฟ้องเพื่อคุ้มครองสิทธิของตนในระหว่างการพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

(3) ฯลฯ

ข้อที่เป็นสาระสำคัญ ในการขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องนี้จะต้องเกี่ยวข้องกับคำฟ้องเดิมพอที่จะรวมการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินเข้ากันได้ด้วย ดังที่วรรคท้ายของมาตรา 179 บัญญัติไว้ความว่า “แต่ห้ามมิให้คู่ความฝ่ายใดเสนอคำฟ้องใดต่อศาล ไม่ว่าโดยวิธีฟ้องเพิ่มเติม หรือฟ้องแย้งภายหลังที่ได้ยื่นคำฟ้องเดิมต่อศาลแล้ว เว้นแต่คำฟ้องเดิมและคำฟ้องภายหลังนี้จะเกี่ยวข้องกันพอที่จะรวมการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินเข้าด้วยกันได้”

วิธีดำเนินการ

โจทก์ผู้ประสงค์จะขอแก้ไขเพิ่มเติม ต้องทำคำขอในรูปแบบ “คำร้อง” ยื่นต่อศาลและต้องยื่นก่อนวันชี้สองสถาน หรือก่อนวันสืบพยานครั้งแรกไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน (ป.วิ. แห่ง มาตรา 180 และมาตรา 1 (10)) กล่าวคือ ถ้าคดีนั้นศาลได้กำหนดวันชี้สองสถานไว้ การขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องต้องยื่นขอก่อนวันชี้สองสถาน ถ้าคดีนั้นไม่มีการชี้สองสถาน เช่น คดีที่ไม่มีอะไรยุ่งยากและศาลเห็นว่าไม่จำเป็นต้องชี้สองสถานโดยกำหนดนัดสืบพยานฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ดังนี้ การขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องต้องร้องขอก่อนวันเริ่มสืบพยานครั้งแรก (นัย ฎ. 378/2483, 486/2494) ทั้งนี้ไม่น้อยกว่า 7 วัน ถ้ายื่นภายหลังจากที่กล่าวมานี้ศาลไม่ยอมให้แก้ไข เว้นแต่ปรากฏว่าเป็นคดีที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย

อนึ่ง นอกจากที่กล่าวข้างต้นแล้ว ศาลฎีกายังได้วางแนวปฏิบัติว่า การแก้ไขเพิ่มเติมฟ้อง ต้องระบุว่าขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อใด ตรงไหน ว่าอย่างไรด้วย ถ้าฟังเพียงแต่ขอเพิ่มเติมข้อความ เช่น ขอเพิ่มเติมข้อความในฟ้องข้อ 1 และข้อ 2 แต่ไม่ให้รายละเอียดว่าเพิ่มตรงไหน ถือว่าเป็น คำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องที่ไม่ชัดเจน ศาลไม่ชอบที่จะรับไว้พิจารณา (ฎ. 6366/2540)

หลักเกณฑ์ในการเรียบเรียงคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้อง

หลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ไม่มีอะไรยุ่งยาก คงเริ่มด้วย

(1) บอกกล่าวหรือบรรยายให้ศาลทราบว่าคดีที่จะขอแก้ไขนี้ศาลนัดชี้สองสถาน หรือ นัดสืบพยานวัน เดือน ปีใด

(2) ชื่อบทพจน์ที่จะขอแก้ไข หรือจะขอเพิ่มเติมคำฟ้องข้อใดบ้าง ตรงไหน บรรทัดใด ข้อความว่าอย่างไร แก้แล้วหรือเพิ่มเติมแล้วจะอ่านได้ความว่าอย่างไร ต้องบรรยายให้ปรากฏ ด้วยตามข้อเท็จจริงแล้วแต่กรณีเป็นเรื่องๆ ไป

(3) นอกจากข้อที่ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมแล้ว ขอลือตามคำฟ้องเดิมทุกประการ

แบบพิมพ์ที่ใช้กรอก ใช้แบบพิมพ์ของศาล คือ แบบคำร้อง (7) โดยเติมคำว่า “ขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้อง” ต่อท้ายคำร้อง เมื่อเติมแล้วจะอ่านได้ความว่า “คำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้อง” ดังตัวอย่าง เช่น

(๗)

คำร้อง ขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่ _____ /๒๕_____

คดีหมายเลขแดงที่ _____ /๒๕_____

ศาล _____ แห่ง _____

วันที่ _____ เดือน _____ พุทธศักราช 25 _____

ความ _____ แห่ง _____

ระหว่าง { นายทรัพย์สิน มหาศาล _____ โจทก์
 นายปลอด รอดภัยพาล _____ จำเลย

ข้าพเจ้า _____ นายทรัพย์สิน มหาศาล _____ โจทก์

เชื้อชาติ _____ ไทย _____ สัญชาติ _____ ไทย _____ อาชีพ _____ ค้าขาย _____

เกิดวันที่ _____ - _____ เดือน _____ - _____ พ.ศ.๒๕_____ - อายุ _____ 43 _____ ปี อยู่บ้านเลขที่ _____ 42 _____

ถนน _____ เพชรบุรีตัดใหม่ _____ ตรอก/ซอย _____ - _____ ใกล้เคียง _____ - _____

ตำบล/แขวง _____ คลองตัน _____ อำเภอ/เขต _____ บางกะปิ _____ จังหวัด _____ กรุงเทพฯ _____

ขอยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องมีข้อความที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. คดีนี้ ศาลนัดชี้สองสถานในวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2523 เนื่องจากคำฟ้องของโจทก์ขาดตก

บางประการ โจทก์จึงกราบเรียนต่อศาลขอเพิ่มเติมคำฟ้องในข้อ 3. บรรทัดที่ 4 โดยเติมคำว่า "โดยไม่เสียค่า

ตอบแทนและไม่สุจริต และได้จดทะเบียนสิทธิโดยไม่สุจริต" ลงต่อท้ายคำว่า "จำเลยรับโอนที่ดินมา"

เมื่อแก้ไขแล้วจะอ่านได้ความดังนี้ "ข้อ 3. จำเลยรับโอนที่ดินมาโดยไม่เสียค่าตอบแทน และไม่สุจริตและได้

จดทะเบียนสิทธิโดยไม่สุจริต"

หมายเหตุ ข้าพเจ้ารอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

_____ นายมือชื่อ _____ ผู้ร้อง

ข้อ ๒. นอกจากนี้ขอเพิ่มเติมนี้แล้ว โจทก์ขอถือตามฟ้องเดิมทุกประการ ขอศาลได้โปรดกรุณาอนุญาต

ควรมีควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ   ลายมือชื่อ   ผู้ร้อง

คำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องฉบับนี้ ข้าพเจ้า..... ทนายโจทก์เป็นผู้เรียงและพิมพ์

ลงชื่อ   ลายมือชื่อ   ผู้เรียงและพิมพ์

การถอนฟ้อง

เมื่อโจทก์ยื่นฟ้องและจำเลยได้รับหมายเรียกและสำเนาฟ้องแล้ว จำเลยจะต้องยื่นคำให้การต่อสู้คดีภายใน 15 วันนับแต่วันรับหมายฯ แต่โจทก์และจำเลยอาจตกลงกันได้ ในกรณีเช่นนี้ โจทก์อาจถอนคำฟ้องไปจากศาลข้อมทำได้ การถอนฟ้องในทางปฏิบัติมีอยู่ 2 ระยะ คือ

- 1) ถอนฟ้องก่อนจำเลยยื่นคำให้การต่อสู้คดี
- 2) ถอนฟ้องภายหลังจากจำเลยยื่นคำให้การต่อสู้คดีแล้ว

1.) ถอนฟ้องก่อนจำเลยยื่นคำให้การต่อสู้คดี

การถอนฟ้องในกรณีนี้ต้องทำ “คำบอกกล่าว” เป็นหนังสือยื่นต่อศาลในทางปฏิบัติใช้แบบพิมพ์คำร้อง โดยขีดฆ่าคำว่า “คำร้อง” เป็น “คำบอกกล่าว”

เมื่อศาลได้รับคำบอกกล่าวขอถอนฟ้องเช่นนี้ ศาลข้อมมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ถอนไปได้ โดยไม่จำเป็นต้องสอบถามจำเลยเนื่องจากในชั้นนี้จำเลยยังไม่ได้ยื่นคำให้การ จำเลยยังไม่ได้เข้ามาในคดี (นัย ฎ. 1651/2500)

2.) ถอนฟ้องภายหลังจากจำเลยยื่นคำให้การต่อสู้คดีแล้ว

การถอนฟ้องในกรณีนี้ โจทก์จะต้องทำเป็น “คำร้อง” ต่อศาล (ป.วิ.แพ่ง มาตรา 175) การถอนฟ้องในกรณีดังกล่าวแตกต่างกับกรณีแรก กล่าวคือ ในกรณีหลังนี้ศาลจะอนุญาตให้ถอนหรือไม่อนุญาตก็ได้ หรือจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรไม่อนุญาต ศาลจะมีคำสั่งไม่อนุญาตไปทีเดียวก็ได้ แต่ถ้าเห็นสมควรอนุญาตให้ถอนฟ้องได้ ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่ง ศาลต้องฟังคำชี้แจงของจำเลย หรือผู้ร้องสอด (ถ้าหากมี) เสียก่อน ในทางปฏิบัติศาลจะส่งสำเนาคำร้องขอถอนฟ้องของโจทก์ให้จำเลยและกำหนดวันให้จำเลยส่งคำชี้แจงต่อศาล หรือนัดให้โจทก์จำเลยมาพร้อมกันเพื่อชี้แจงด้วยวาจาต่อหน้าศาล เมื่อได้ฟังคำชี้แจงของจำเลยแล้ว ศาลก็มีอำนาจออกคำสั่งได้

ให้ศึกษาเนื้อหาตัวอย่างต่อไปนี้

(๗)
คำบอกกล่าว

คดีหมายเลขดำที่ _____ /๒๕____

คดีหมายเลขแดงที่ _____ /๒๕____

ศาล _____

วันที่ _____ เดือน _____ พุทธศักราช 25 _____

ความ _____

ระหว่าง { _____ โจทก์
_____ จำเลย

ข้าพเจ้า _____

เชื้อชาติ _____ สัญชาติ _____ อาชีพ _____

เกิดวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ.๒๕____ อายุ _____ ปี อยู่บ้านเลขที่ _____

ถนน _____ ตรอก/ซอย _____ ใกล้เคียง _____

ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____

ขอยื่นคำบอกกล่าวมีข้อความที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. คดีนี้ จำเลยยังไม่ได้ยื่นคำให้การ แต่โจทก์จำเลยตกลงกันได้โดยจำเลยยอมชำระหนี้ให้
โจทก์ตามฟ้อง โจทก์ไม่คิดใจจะดำเนินคดีกับจำเลยอีกต่อไป จึงขอถอนฟ้องคดีนี้ ขอศาลได้โปรดกรุณา
อนุญาต _____

ควรมีครบแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ _____

ผู้บอกกล่าว _____

หมายเหตุ ข้าพเจ้ารอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

ลายมือชื่อ _____

ผู้บอกกล่าว _____

คำบอกกล่าวฉบับนี้ ข้าพเจ้า

(ระบุชื่อ)

นายโจทก์เป็นผู้เรียงและพิมพ์

ลงชื่อ

ลายมือชื่อ

ผู้เรียงและพิมพ์

(๗)
คำร้อง

คดีหมายเลขคำที่ _____ /๒๕____

คดีหมายเลขแดงที่ _____ /๒๕____

ศาล _____ แห่ง _____

วันที่ _____ เดือน _____ พุทธศักราช 25 _____

ความ _____ แห่ง _____

ระหว่าง { _____ โจทก์
_____ จำเลย

ข้าพเจ้า _____

เชื้อชาติ _____ สัญชาติ _____ อาชีพ _____

เกิดวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ.๒๕____ อายุ _____ ปี อยู่บ้านเลขที่ _____

ถนน _____ ตรอก/ซอย _____ ใกล้เคียง _____

ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____

ขอยื่นคำร้องมีข้อความที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. คดีนี้ โจทก์ได้ยื่นฟ้องจำเลยและจำเลยได้ยื่นคำให้การต่อสู้คดีแล้วแต่โจทก์และจำเลยตกลง
กันได้ โดยจำเลยขอประนีประนอมยอมความโดยได้ขอรະหนີให้โจทก์เป็นส่วนใหญ่คงค้างบางส่วนเล็กน้อย
โจทก์ไม่คิดใจเรียกร้องส่วนที่เหลืออีกต่อไป จึงขอถอนฟ้องคดีนี้เสีย ขอศาลได้โปรดกรุณาอนุญาต

ควรมิควรแล้วแต่จะ โปรด

ลงชื่อ _____ ภายหลังชื่อ _____ ผู้ร้อง

หมายเหตุ ข้าพเจ้ารอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

ภายหลังชื่อ _____ ผู้ร้อง

คำร้องฉบับนี้ ข้าพเจ้า

ทนายโจทก์เป็นผู้เรียงและพิมพ์

ลงชื่อ

ลายมือชื่อ

ผู้เรียงและพิมพ์

คำสั่งศาล

เมื่อโจทก์ขอถอนฟ้อง ศาลจะต้องมีคำสั่งในเรื่องค่าธรรมเนียมด้วย (ป.วิ.แห่ง มาตรา 151) โดยศาลมีอำนาจสั่งให้คืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่โจทก์ได้เฉพาะค่าธรรมเนียมศาล ซึ่งโจทก์ได้เสียไว้ในเวลายื่นคำฟ้องทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่ศาลเห็นสมควร
